

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

20.4.2007

B6-0169/2007

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2

Esitaja(d): Marie-Hélène Aubert ja Frithjof Schmidt

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Zimbabwe

Euroopa Parlamendi resolutsioon Zimbabwe kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 16. detsembri 2004. aasta, 7. juuli 2005. aasta ja 7. septembri 2006. aasta resolutsioone;
 - võttes arvesse nõukogu 19. veebruari 2007. aasta ühist seisukohta 2007/120/ÜVJP, millega pikendatakse Zimbabwe vastu suunatud piirangumeetmeid 20. veebruarini 2008;
 - võttes arvesse komisjoni 2. märtsi 2007. aasta määrust (EÜ) nr 236/2007, millega täiendatakse nende Zimbabwe elanike nimistut, kelle vastu on suunatud piiravad meetmed;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kriisirühma (ICG) 5.märtsi 2007. aasta aruannet „Zimbabwe: patiseisu lõpp”;
 - võttes arvesse 22.–28. märtsil 2007. aastal Tanzanias Dar es Salaamis toimunud Lõuna-Aafrika Arenguühenduse (SADC) erakorralist tippkohtumist;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 2,
- A. olles sügavalt mures opositsioonipartei liidrite, Liikumise Demokraatlike Muutuste Eest (MDC) toetajate ja tavakodanike vastu suunatud karistamatute vägivalla ja tõsiste inimõiguste rikkumiste suurenemise pärast ning mõistes hukka MDC juhi hr Nelson Chamisa vastu suunatud tõsised rünnakud, keda julgeolekujõud märtsis jõhkralt peksid;
- B. arvestades, et poliitiliste rahutuste laienemine algas veebruaris, kui riik keelustas kõik poliitilised kogunemised ja koosolekud;
- C. arvestades, et SADC Zimbabwe kriisi lahendamise koosolek ei viinud mingite reaalsete tulemusteni rahva peamiste inimõiguste parandamisel ja taastamisel;
- D. arvestades, et poliitilise ja majandusliku olukorra halvenemise tõttu on üle kolme miljoni Zimbabwe elaniku riigist lahkunud, et taotleda varjupaika ja tööd Lõuna-Aafrikas;
- E. arvestades, et president Mugabe on teatanud, et ta lahkub 2008. aastaks oma ametist,
1. mõistab hukka kõik inimõiguste rikkumised, sealhulgas äsjase vägivalla opositsioonijuhtide, inimõiguste aktivistide ja tavakodanike vastu, sealhulgas omavolilised kinnipidamised;
 2. mõistab hukka 11. märtsil 2007 Highfieldi piirkonnas „Päästke Zimbabwe” kampaania raames toimunud rahumeelse palvekogunemise Mugabe režiimi poolt vägivaldse laialiajamise ja sellele järgnenud Morgan Tsvangirai, Nelson Chamisa, Grace Kwinjeh, Lovemore Madhuku, William Bango, Sekai Holland, Tendai Biti, Arthur Mutambara ja

paljude teiste MDC ning muude opositsioonirühmade ja parteide liikmete kinnipidamise;

3. mõistab hukka majanduse kokkuvarisemise ja poliitilise rõhumise jätkuva süvenemise, mis on süvendanud miljonite Zimbabwe elanike viletsust;
4. mõistab sügavalt hukka kinnipeetute julma kohtlemise ning koosolekute laialiajamisel ja ohvrite kodudes haarangute läbiviimisel vigastuste tekitamise, mis põhjustas viimastel kuudel umbes 600 inimese hospitaliseerimise;
5. protestib 28. märtsil MDC liikmete, sealhulgas Morgan Tsvangirai ja teiste uuesti kinnipidamise pärast, MDC liikmete vastu suunatud uute rünnakute pärast, nagu toimus 18. märtsil Harare rahvusvahelisel lennuväljal, kus argpükslikult rünnati Nelson Chamisa't, ning paljude opositsiooni aktivistide, sealhulgas Ian Makone jätkuva kinnipidamise pärast;
6. kutsub Zimbabwe valitsust üles austama kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti ning inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat, sealhulgas õigust elule ja füüsilisele puutumatusse ning ühinemisvabadust ja kogunemisvabadust;
7. kutsub Zimbabwe valitsust üles korraldama kohtumise opositsiooniliidrite ja kodanikuühiskonna esindajatega, et arutada praegust poliitilist kriisi ning rajada teed õiglasele ja rahumeelsele demokraatlikule arengule;
8. pakub sellega seoses oma abi mistahes kokkulepitud protsessi rakendamisel, mis paneb aluse tõeliselt vabadele ja õiglastele valimistele, sealhulgas ELi valimiste vaatlemise missiooni kasutamist;
9. nõuab, et kogu Zimbabwele suunatud abi peab kohale jõudma tõeliste valitsusväliste organisatsioonide kaudu ja jõudma inimesteni, kellele see mõeldud on, jättes Mugabe režiimi osaluse kõnealuses protsessis võimalikult väikeseks;
10. kutsub Lõuna-Aafrikat tegelema Zimbabwe ümberasujate eriolukorraga, võttes igakülgsed meetmeid kooskõlas inimõigusi käsitlevate sätetega;
11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretärile ja Aafrika Liidule.